

چکیده

شیرابه زباله که در فرآیند تبدیل زباله های شهری به کمپوست تولید می شود حاوی مقدار قابل ملاحظه ای مواد آلی، عناصر غذائی، املاح محلول و مقدار کمی از بعضی عناصر سنگین می باشد. اضافه کردن شیرابه زباله به خاک گرچه می تواند باعث ارتقاء سطح باروری خاک شود ولی در عین حال می تواند موجب شور و آلووده شدن خاک گردد. اثر شیرابه زباله بر عملکرد و جذب عناصر غذائی ضروری و عناصر سنگین به وسیله ذرت دریک آزمایش مزرعه ای در دو نقطه دراصفهان (زینل و لورک)، با سه تیمار اصلی (صفر، ۴۰۰ و ۸۰۰ تن شیرابه در هکتار) و دو تیمار فرعی (با آبشوئی و بدون آبشوئی)، در قالب طرح کرتاهای یکبار خردشده مطالعه شد. اضافه کردن شیرابه باعث کاهش سله و افزایش قابل ملاحظه جوانه زدن و رشد ذرت در کلیه مراحل نمو گیاه شد. عملکرد علوفه ذرت دراثراضافه کردن شیرابه به خاک از ۲/۴ و ۵/۳ تن در هکتار در مزرعه زینل واز ۱/۸ به ۱۳/۴ و ۱۵/۰ تن در هکتار نسبت به شاهد، افزایش یافت. انجام یک آبیاری اضافی قبل از کاشت (آبشوئی) نیز عملکرد را در مزرعه زینل (در مقایسه با کرتاهای آبشوئی نشده) به طور معنی داری افزایش داد. کاربرد شیرابه در خاک همچنین باعث افزایش جذب ازت، فسفر، پتاسیم، آهن، منگنز، روی و مس به وسیله گیاه گردید. غلظت عناصر آهن، منگنز، روی، مس و کلر در باغت قسمت هوایی گیاه افزایش یافت و لی اثرات سمی این عناصر در ذرت مشاهده نگردید. از طرفی غلظت عناصر سرب، کادمیم، کروم، کالت و نیکل در قسمت هوایی ذرت، دراثر اعمال تیمارهای شیرابه زباله، افزایش معنی دار نشان نداد. در این تحقیق مصرف شیرابه با کاهش پ-هاش و افزایش مواد آلی، هدایت الکتریکی و مقدار قابل جذب ازت، فسفر، پتاسیم، آهن، منگنز، روی و مس در خاک همراه بود. بنابراین می توان نتیجه گیری کرد که شیرابه زباله دارای پتانسیل بالائی به عنوان کودآلی مایع بوده و می تواند جهت ارتقاء سطح باروری خاک، به ویژه در خاکهای غیرشور و برابی گیاهان غیرحساس به شوری، مورد استفاده قرار گیرد.

واژه های کلیدی - شیرابه زباله، کود مایع، اثر باقیمانده، ذرت

مقدمه

شیرابه در بهار و تابستان حدود ۲۵۰۰۰۰ لیتر و در پائیز و زمستان ناچیز است، «ضمنا» برای تبدیل تمامی زباله های شهری در ایران به کمپوست نیاز به ۴۰ کارخانه با ظرفیت کارخانه کود آلی اصفهان باتبدیل آلی اصفهان می باشد که در این صورت روزانه حدود ۵ میلیون لیتر شیرابه در کشور تولید خواهد شد. شیرابه تولیدی در کارخانه

در فرآیند تبدیل زباله های شهری به کمپوست، و به سبب رطوبت زیاد زباله های خانگی در ایران، مقدار زیادی شیرابه تولید می شود. برای مثال کارخانه کودآلی اصفهان باتبدیل روزانه ۷۰۰ تن زباله به کمپوست، به طور متوسط حدود ۱۲۵۰۰۰ لیتر شیرابه در روز تولید می کند. مقدار تولید

* به ترتیب دانشیار و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

فاضلابهای صنعتی استفاده گردد(۷) و یامقادیرزیادی ازکودهای آلی مانند کمپوست زباله به خاک اضافه شود(۲). اضافه کردن مقدار زیادی شیرابه زباله(۴)، لجن فاضلاب(۱۲) و یا کمپوست (۲) می‌تواند باعث افزایش شوری خاک شود.

ترکیب شیرابه زباله حاصل از تبدیل زباله‌های شهری به کمپوست در کارخانه کودآلی اصفهان، در طی یک دوره یکساله موردمطالعه قرار گرفته است (۴). شیرابه زباله به طور متوسط ۲۰ میانگین یکساله) دارای پ-هاش ۴/۸، هدایت الکتریکی ۳/۵ دسی زیمنس بر متر، ماده خشک ۷ درصد، ماده آلی ۰/۱۲ درصد، ازت کل ۹/۰ درصد، پتانسیم و فسفر به ترتیب ۳/۴ و ۰/۱۲ گرم در لیتر و آهن، روی، منگنز، مس، کبالت، مولیبدن، سرب، نیکل و کروم به ترتیب ۶۴، ۱۲، ۳، ۳، ۲، ۳ و ۹ میلی گرم در لیتر می‌باشد. طیف تغییرات پارامترهای فوق در طول سال بسیار وسیع است. هدف از انجام تحقیق حاضر، مطالعه اثر شیرابه زباله بر عملکرد و جذب عناصر غذائی و عناصر سنتگین به وسیله ذرت، و همچنین اثرات باقیمانده آن بر بعضی خصوصیات خاک می‌باشد.

مواد و روشها

آزمایش در دو مزرعه، با شرایط متفاوت از نظر خصوصیات خاک و تا حدودی اقلیم، در اصفهان انجام گردید. مزرعه اول در لورک (۴۰ کیلومتری جنوب غربی اصفهان) و مزرعه دوم در گردنه زینل (۲۰ کیلومتری شرق اصفهان) واقع شده است. تفاوت دو خاک عمدتاً "از نظر مقدار سنتگریزه، عمق و ساختمان می‌باشد" (جدول شماره ۱). سه تیمار شیرابه زباله (صفر، ۴۰۰ و ۸۰۰ تن در هکتار) که به ترتیب معادل صفر، ۱۰ و ۲۰ درصد وزن خاک سطحی (تاعمق ۳۰ سانتیمتر) بود با دو تیمار آبشوئی (با وجود یک آبیاری اضافی در موقع کاشت)، دریک طرح کرتاهای یکبار خردشده با سه تکرار، به آزمایش گذارده شد. تیمار آبشوئی برای بررسی اثراحتمالی شوری زیاد شیرابه بر عملکردگیاه منظور شد.

مساحت هر کرت ۱۶ مترمربع (۴×۴ متر)، شامل ۵ ردیف کاشت به فاصله‌های ۷۵ سانتیمتر و فاصله بین کرتاهای اصلی

کود آلی اصفهان، در حال حاضر با صرف هزینه زیاد به استخرهای تبخیرهای می‌گردد که پس از تبخیر آب آن، لجن بسیار سخت و غیرقابل استفاده ای بر جای می‌ماند.

زباله‌های شهری در غالب کشورها، به ویژه کشورهای پیشرفته، دارای رطوبت بسیار کم بوده و درنتیجه در تبدیل آنها به کود کمپوست، شیرابه چندانی تولید نمی‌شود. بنابراین در این کشورها تحقیقاتی در مورد شیرابه زباله انجام نشده است. در عوض تحقیقات گسترده‌ای در مورد استفاده از فاضلاب یا پساب فاضلابهای شهری و صنعتی در کشاورزی انجام گرفته است. اگرچه ترکیب شیرابه نسبت به هر فاضلاب یا پساب فاضلاب، متفاوت است ولی با این وجود شباهتهای نیزین این دونوع پسماند وجود دارد.

در یک مطالعه دوساله، اضافه کردن ۳۲۰ تن در هکتار پساب یک دامداری با ۲/۴ درصد ماده خشک باعث افزایش معنی دار عملکرد ذرت گردید و شوری حاصل محدودیتی برای رشد گیاه ایجاد نمود (۲۰ و ۲۱). دیویس و همکاران (۱۱) گزارش کردند که آبیاری با پساب تصفیه ثانویه فاضلاب شهری موجب افزایش رشد و عملکرد سبزیها می‌گردد. عملکرد گیاهان آبیاری شده با این پساب معادل عملکرد همین گیاهان با استفاده از کودهای ازته، فسفره و پتاسه بوده است.

پسماندها علاوه بر عناصر غذائی پر مصرف، می‌توانند دست کم بخشی از نیاز گیاهان به آهن، منگنز، روی، مس و مولیبدن را نیز مرتفع نموده و به عنوان یک کود کامل مورداستفاده قرار گیرند (۱۲ و ۱۱، ۸). رفع کمبود عناصر غذائی کم مصرف به وسیله مواد آلی، به علت قدرت کمپلکس کنندگی این مواد است. گزارش‌های متعددی از رفع کمبود عناصر غذائی کم مصرف توسط کودهای دامی (۲۰)، فضولات مرغداریها (۱۹) و لجن فاضلابها (۱۵) در دست است.

استفاده از پسماندهای برای تقویت باروری خاک ممکن است باعث تجمع عناصر سنتگین در خاک و انتقال این عناصر به گیاه شود. این وضعیت عموماً زمانی اتفاق می‌افتد که از لجن

جدول ۱- بعضی از خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاکهای مزارع لورک وزینل

سری خاک	پ-هاش	هدایت	ماده آلی	ظرفیت کربنات	سنگریزه بافت
	گل اشباع	الکتریکی	عصاره اشباع	کلسیم تبادل	کاتیونی معادل
		(ds/m)	(%)	(Cmol/kg)	(%)
گل شهر (زینل)	۷/۵	۱/۵	۰/۰۲	۱۵/۰	۳۵
خمینی شهر (لورک)	۷/۸	۱/۷	۰/۶۲	۱۷/۵	۰
رسی	رسی	رسی	رسی	رسی	۶۵

آئیون‌ها، عناصر غذایی و عناصر سنگین در عصاره شیرابه تعیین شد (۴). همچنین هدایت الکتریکی و پ-هاش شیرابه به وسیله دستگاه هدایت سنج و پ-هاش متر مستقیماً "در داخل شیرابه اندازه گیری شد. مواد آلی شیرابه با استفاده از روش اکسایشن سرد (۱۷) و در صدمداده خشک با قراردادن ۱۰ گرم شیرابه در آون (دما ۷۵ درجه سانتیگراد) به مدت ۲۴ ساعت، تعیین شد. غلظت کلسیم، منیزیم، سدیم، پتاسیم، آهن، منگنز، روی، مس، سرب، نیکل، کروم و کادمیم در عصاره شیرابه به وسیله دستگاه جذب اتمی مدل ۳۰۳۰ پرکین الم (۶)، غلظت بی کربنات با تیتراسیون به وسیله اسید سولفوریک، کلرباتیتراسیون با نیترات نقره و فسفریاروش فسفومولبیدات (۱۰)، تعیین شد. غلظت ازت کل و ازت معدنی (ازت نیتراتی + ازت آمونیاکی) شیرابه به وسیله دستگاه کلدار اندازه گیری گردید.

قبل از کاشت و پس از برداشت ذرت، از خاک سطحی (تا عمق ۳۰ سانتیمتری) کلیه کرتهانه نه برداری شد. در نمونه های خاک پ-هاش گل اشباع، هدایت الکتریکی عصاره اشباع، خاک پ-هاش گل اشباع، هدایت الکتریکی عصاره اشباع، ماده آلی (روش اکسایش سرد)، ظرفیت تبادل کاتیونی (روش استات سدیم، پ-هاش ۸/۲)، کربنات کلسیم معادل، ازت معدنی (استخراج شده به وسیله کلرید پتاسیم یک نرمال)، فسفرقابل جذب (۱۶)، پتاسیم قابل جذب (۹) و مقدار آهن، منگنز، روی و مس قابل استخراج به وسیله DTPA (۱۳) عصاره گیری و به وسیله دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد.

و فرعی به ترتیب ۱/۵ و ۳ متر بود. پس از مرزبندی کرتهای، حجم شیرابه هر کرت محاسبه و به صورت یکنواخت در تمامی سطح کرت پخش گردید. پس از گذشت یک ماه، هر کرت به دو قسمت مساوی تقسیم شد، یک قسمت با ۱۵ سانتیمتر آب آبشوئی گردید و دیگری بدون آبشوئی به حال خود گذاشته شد. پس از رسیدن به رطوبت مناسب، تمامی کرتهای بیل زده شد و به جوی و پسته تبدیل گردید.

بذر در رت رقم سینگل کراس ۷۰۴ که قبلاً "ضد عفنونی" شده بود در عمق ۵ سانتیمتری یک طرف پشتہ هاو با فواصل ۲۰ سانتیمتر کاشته شد. آبیاری به فاصله های ۷-۱۰ روزات جام و مقدار آب آبیاری با استفاده از پارشال فلوم کترول گردید. پس از سبز شدن بذرها در مرحله دوبرگی، تعداد گیاه در هر محل کاشت به یک عدد کاوهش داده شد. در طول دوره رشد گیاه مراقبتهای لازم از قبیل وجین و سمپاشی انجام گردید. دو ماه پس از کاشت بخش های هوایی گیاه از سه خط میانی هر کرت، بار عایت ۷۵ سانتیمتر حاشیه از دو سرخط، از فاصله دو سانتیمتری سطح خاک برداشت و پس از خشک شدن در دمای ۶۵ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت، توزین شد. همچنین نمونه های گیاهی از قسمتهای هوایی گیاهان هر کرت، برای تعیین ترکیب عناصر در گیاه برداشت شد.

نمونه شیرابه مورد استفاده به وسیله سانتی یوفیوژ در ۴۵۰ دور در دقیقه و به مدت ۲۰ دقیقه صاف و غلظت کاتیون ها،

جدول ۲- ترکیب شیمیایی شیرابه مورد استفاده و مقدار عناصر و مواد اضافه شده به خاک

خصوصیت	واحد اندازه‌گیری	مقدار	اضافه شده به خاک در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار	*
pH	-	۳/۶	-	-
هدایت الکتریکی	dS/m	۱۹/۴	۷۲۰۰	***
ماده خشک	%	۵/۰	۲۰۰۰۰	
ماده آلی	%	۲/۲	۹۰۰۰	
ازت کل	%	۰/۱	۴۰۰	
کلسیم	%	۰/۲۷	۱۰۸۰	
سدیم	%	۰/۲۸	۱۱۲۰	
پتاسیم	%	۰/۳۱	۱۲۴۰	
منیزیم	%	۰/۰۵	۲۰۰	
سولفات	%	۰/۲۸	۱۱۲۰	
کلر	%	۰/۴۶	۱۸۴۰	
بی‌کربنات	mg/L	۲۲۴	۹۰	
فسفر	mg/L	۱۴۹	۶۰	
ازت معدنی	mg/L	۳۵	۱۴	
آهن	mg/L	۹۰	۳۶	
منگنز	mg/L	۷	۳	
روی	mg/L	۳۰	۱۲	
مس	mg/L	۰/۵	۰/۲	
سرب	mg/L	۱/۵	۰/۶	
نیکل	mg/L	۱/۰	۰/۴	
کروم	mg/L	۰/۷	۰/۳	
کادمیم	mg/L	ناقص	ناقص	
نسبت کربن به ازت	-	۱۳/۰	-	-

* مواد اضافه شده به خاک در تیمار ۸۰۰ تن بر هکتار، دو برابر این مقدار می‌باشد.

** نمک اضافه شده

داده‌ها به وسیله نرم افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل آماری عناصر غذائی را، که در اثر افزودن ۴۰۰ تن شیرابه به یک هکتار خاک اضافه شده است را نشان می‌دهد.

شیرابه دارای پ-هاش اسیدی، شوری نسبتاً بالا، مقداری

ماده آلی، مقدار زیادی از اغلب عناصر غذائی ضروری گیاه

و غلظت کمی از بعضی عناصر سنگین می‌باشد. شیرابه به ویژه

از نظر ازالت، پتاسیم، آهن، روی بسیار غنی می‌باشد. به این

ترتیب می‌توان شیرابه را به عنوان یک کوکامال مایع حاوی

نتایج و بحث

ترکیب شیرابه مورد استفاده

جدول شماره ۲ ترکیب نمونه شیرابه زیاله مورد استفاده

در دو مزرعه لورک وزیتل و همچنین مقدار املاح، مواد آلی و

خاک و تصاعد گاز CO₂، می‌توانند باعث کاهش تشکیل سله گردد(۴ و ۵، ۱۴).

جدول ۳ اثر تیمارهای شیرابه و آبشوئی خاک را بر عملکرد علوفه ذرت، جذب ازت، فسفر، پتاسیم، آهن، منگنز، روی و مس و همچنین غلظت تعدادی از عنصرسنگین نشان می‌دهد. اگرچه عملکرد ذرت و به تبع آن مقدار جذب عناصر غذائی در مزرعه لورک، به دلیل خاک بارورتر(عمق بیشتر، مواد آلی بالاتر، سنگریزه بسیار کمتر و ساختمان بهترنسبت به خاک زینل)، به مراتب زیادتر بود، ولی اضافه کردن شیرابه به خاک در هر دو مزرعه باعث افزایش چشمگیر و معنی دار عملکرد شد، به طوری که عملکرد در تیمار ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار دو برابر و در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار دو تا سه برابر گردید. آبشوئی خاک در تیمار ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار اثری بر عملکرد نداشت و حتی سبب کاهش مختصه در عملکرد شد در حالی که در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار باعث افزایش عملکرد در مزرعه زینل گردید.

افزایش قابل توجه عملکرد به دنبال اضافه کردن شیرابه، نه تنها معلوم اثر مفید عناصر غذائی نسبتاً کامل شیرابه است (جدول ۲)، بلکه احتمالاً به دلیل مواد آلی شیرابه و همچنین پ-هاش اسیدی آن است (۸، ۴ و ۱۸). اثر آبشوئی در تیمار ۸۰۰ تن شیرابه در هکتار، محتملاً به علت مقدار زیاد املاح محلول اضافه شده (جدول ۲) و بی اثربودن آن در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار، احتمالاً به دلیل زیانبار بودن مقدار املاح اضافه شده می‌باشد. سوری با قیمانده از تیمار ۸۰۰ تن در هکتار، پس از برداشت ذرت در خاک لورک و زینل در عمق ۰-۳۰ سانتیمتریه ترتیب ۳/۲ و ۳/۶ دسی زیمنس بر متر می‌باشد که در هر دو مزرعه نسبت به شاهد افزایش معنی داری را نشان می‌دهد. حال آنکه در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار، سوری با قیمانده در هیچ کدام از دو مزرعه افزایش معنی داری را نشان نمی‌دهد (جدول ۴).

افزودن شیرابه به خاک باعث افزایش معنی دار جذب ازت، فسفر، پتاسیم، آهن، منگنز و مس به موسیله ذرت در هر دو مزرعه گردید. افزایش جذب عنصر روزی فقط در مزرعه لورک معنی دار

مواد آلی و معدنی به حساب آورده که تنها نقطه ضعف آن شوری زیاد و مقدار کمی عناصر سنگین در آن می‌باشد. در عوض پ-هاش اسیدی و وجود ماده آلی معلق قابل توجه در شیرابه ارزش شیرابه را به عنوان یک کود مایع در خاکهای آهکی تاحد زیادی افزایش می‌دهد چون علاوه براثرات موقتی که ممکن است بر کاهش پ-هاش خاک داشته باشد، به علت وجود مواد آلی، سله رادر خاک کاهش می‌دهد و حداقل بخشی از عناصر غذائی کم مصرف مانند آهن، روی، مس و منگنز در آن به صورت کمپلکس با مواد آلی بوده و اضافه کردن آن به خاک باعث افزایش تحرك و قابلیت جذب این عناصر می‌شود.

افزودن ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار باعث اضافه شدن ۹ تن ماده آلی، ۴۰۰ کیلوگرم ازت، ۶ کیلوگرم فسفر، ۱۲۴۰ کیلوگرم پتاسیم، ۳۶ کیلوگرم آهن، ۱۲ کیلوگرم روی و مقداری عناصر غذائی دیگریه هر هکتار خاک گردیده که نه تنها توانائی تامین عناصر غذائی موردنیازگیه را به طور کامل دارد (جدول ۳)، بلکه می‌تواند باعث ارتقاء سطح باروری خاک شده و با قیمانده آن نیز برای کشت‌های بعدی مورد استفاده قرار گیرد (جدول ۴).

اثر شیرابه بر عملکرد، جذب عناصر غذائی و غلظت بعضی عناصر سنگین در گیاه ذرت

مشاهدات در طول دوره رشد نشان داد که پارامترهای رشد مانند جوانه زدن، رشد طولی، قطر ساقه و برگ، تولیدگل آذین نرم و ماده و همچنین شادابی و سرسبزی بوته‌ها در کره‌های تیمار شده با شیرابه، به مراتب بهتر از کره‌های شاهد بود. در حالی که در سطح کره‌های شاهد، به ویژه در مزرعه زینل، سله زیادی ایجاد شده بود که پیامد آن تاخیر و بی نظمی در جوانه‌زنی ذرت بود، در کره‌هایی که شیرابه در یافت کرده بودند سله بسیار کمتر بود و جوانه زدن و سبزشدن نهال‌های ذرت سریع‌تر و منظم‌تر انجام گرفت. اثر شیرابه بر کاهش تشکیل سله به دلیل مواد آلی موجود در شیرابه و همچنین واکنش اسیدی شیرابه است. مواد آلی شیرابه، با افزایش پایداری خاکدانه‌ها و جلوگیری از تخریب آنها در موقع آبیاری، و اسید موجود در شیرابه، با ترکیب با آهک

* جمله‌ی ۳- اثر شیرابه و آشمری خاک بر عملکرد قسمت هرائی، جذب عناصر غذایی و خلقت عناصر سنگین در گاه ذرت

جذب (mg/kg)		تغذیه		عملکرد		مزرعه		تغذیه		عملکرد		تغذیه		
نیکل	کوبالت	کروم	سربر	روی	منکنز	آهن	پتاسیم	فسفر	ازت	Ton/ha	Ton/ha	بلند	کادمیم	
**	۲/۶ a	۰/۳a	۴/۷a	۱۶/۲a	۰/۲۱a	۰/۳a	۰/۷a	۷/۰a	۱۶۱ a	۸/۱a	۰	شیرابه		
"	۲/۵ a	۰/۳a	۲/۳a	۱۵/۵a	۰/۳ab	۰/۳ab	۱/۰b	۳۴۰b	۳۲۴b	۱۳/۴ab	۴۰۰	لورک		
"	۴/۱ a	۰/۴a	۲/۳ a	۱۶/۲a	۰/۴۱b	۱/۰b	۱/۹ b	۶/۳b	۴۹۰ c	۱۱۷b	۱۵/۰b	۸۰۰		
"	۲/۸ a	۰/۱A	۲/۴ A	۱۵/۷A	۰/۳۲A	۰/۶A	۱/۵ A	۴/۰A	۳۶۷A	۹۱ A	۳۳۸A	۱۲/۲A	جا بشوی	
"	۳/۳ A	۰/۳A	۲/۴ A	۱۶/۳A	۰/۳۰A	۰/۴ A	۱/۳ A	۴/۴A	۳۶۵A	۹۲ A	۳۸۵A	۱۲/۰A	بدون آبشویی	
**	۰/۷ a	۲/۱a	۴/۱a	۶/۴ a	۰/۰۴a	۰/۱۴a	۰/۱a	۰/۳a	۱۱۳ a	۳/۴a	۳۱ a	۷/۴a	۰	
"	۶/۱ a	۴/۱ a	۴/۲a	۶/۳ a	۰/۰۱b	۰/۲۰b	۰/۳b	۰/۵b	۱۸۲ b	۷/۴b	۷۵b	۴/۱b	۴۰۰	
"	۶/۳ a	۲/۰ a	۶/۰ a	۰/۱۰ b	۰/۱۲b	۰/۱a	۰/۴C	۲۳۰ C	۱۱/۰C	۱۳۶C	۸/۳C	۸۰۰	زیستسل	
"	۶/۱ A	۲/۱ A	۴/۳A	۷/۳ A	۰/۰۲A	۰/۱۱A	۰/۴A	۰/۵A	۱۲۱ A	۶/۲ A	۸۱ A	۴/۶B	با آبشویی	
"	۶/۲ A	۲/۷ A	۴/۰A	۷/۰A	۰/۰۱A	۰/۱۱A	۰/۴B	۰/۵A	۲۱۸ B	۹/۱B	۸۰ A	۳/۵A	بدون آبشویی	

* سکمتر از حد تشخیصی دستگاه جذب اتمی

بزرگ تفاوت بین تیمارهای ایشونی و انسانی دارد.

جدول ۴- اثر باقیمانده شیرابه و آبشوئی خاک بر پ - هاش، هدایت الکتریکی، مواد آلی و مقدار قابل جذب صادر غذائی در لورک وزنی*

مقدار شیرابه	خاک										(Ton/ha)
	تیمار	پ - هاش	هدایت الکتریکی	مواد آلی	آهن	منکنز	روی	رس	فسفر	پتا سیم	
(mg/kg)	(dS/m)	(%)	(%)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱/۰ a	۲/۹ a	۴/۳ a	۱۱/۳ a	۱۰/۷ a	۲۰ a	۱۲ a	۰/۶۳ a	۱/۷ a	۰/۸ a	۰/۸ a	۰
۲/۳ b	۵/۳ ab	۹/۳ b	۲۱/۳ b	۲۹/۹ b	۲۹ b	۳۵ ab	۰/۶۵ a	۲/۴ ab	۰/۷ a	۰/۷ a	۴۰۰
۳/۷ c	۶/۳ b	۸/۳ b	۲۳/۳ b	۵۸/۹ c	۵۰ c	۵۰ b	۰/۷۵ b	۳/۲ b	۰/۷ a	۰/۷ a	۸۰۰
۴/۵ B	۵/۲ A	۸۰ A	۲۱/۳ A	۴۰/۴ A	۵۲ A	۴۴ B	۰/۶۸ A	۲/۵ A	۰/۷ A	۰/۷ A	۰
۵/۲ A	۵/۵ A	۷۵ A	۱۹/۹ A	۲۱۳ A	۴۵ A	۳۵ A	۰/۶۴ A	۲/۳ A	۰/۷ A	۰/۷ A	۰
۶/۱ a	۱۶/۷ a	۱۰/۴ a	۳۲۲ a	۲۴ a	۳۴/۵ a	۰/۴۷ a	۱/۴ a	۱/۴ a	۰/۹ b	۰	۰
۵/۱ b	۵۰/۷ b	۱۲/۴ ab	۵۰/۷ b	۵۷ b	۶۲ b	۶۲/۶ ab	۰/۷۷ b	۲/۴ ab	۰/۴ ab	۰/۴ ab	۴۰۰
۴/۹ a	۵/۷ b	۴۰/۴ c	۱۲/۸ b	۷۱۵ c	۱۱۲ c	۹۵/۰ b	۰/۷۸ b	۳/۴ b	۰/۳ a	۰/۳ a	۸۰۰
۵/۹ A	۴/۵ A	۲۱/۱ A	۱۱/۳ A	۵۵۵ A	۸۰ A	۷۳/۴ B	۰/۶۲ A	۲/۷ A	۰/۴ A	۰/۴ A	۰
۶/۹ A	۴/۶ A	۳۲/۳ A	۱۲/۴ A	۵۴۷ A	۱۰۸ A	۵۴/۱ A	۰/۷۱ A	۲/۴ A	۰/۴ A	۰/۴ A	۰

* درجهونشون اعدادی که در یک حرف مشترک هستند برابر می باشند آزمون دارکن بر سطح احتمال هر صد نمونه می باشد. حروف کوچک تفاوت بین نمونه های شیرابه و حصرف بزرگ تفاوت بین نمونه های تیمار را نشان می دهد.

و ۴۹ درصد بود که نسبت به کودهای شیمیائی فسفردار که عموماً بازیابی بین ۱۰-۲۰ درصد رکشت اول دارند (۵) بسیار زیادتر است. علت بازده بالای فسفردرشیرابه احتمالاً وجود ماده آلی درشیرابه و همچنین پ-هاش اسیدی آن است. اثر کودهای آلی و مواد اسیدزا مانند گوگر در افزایش بازده کودهای فسفره در خاکهای منطقه اصفهان گزارش شده است (۱۰۳). بازیابی ظاهری پتابسیم با کاربرد شیرابه در خاک لورک حدود ۱۰ درصد می‌باشد که به علت بیش از حد نیاز بودن پتابسیم اضافه شده (۱۲۴۰) کیلوگرم در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار در مقایسه با مقدار مصرف گیاه (۱۳۲) کیلوگرم در هکتار می‌باشد. بدینهی است که پتابسیم اضافه شده می‌تواند برای کشت یا کشت‌های بعدی مورد استفاده گیاه قرار گیرد. اثرات باقیمانده شیرابه در خاک لورک (جدول ۴)، نشان می‌دهد که پتابسیم باقیمانده قابل استفاده در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار ۱۹۲ میلی گرم در کیلوگرم (۹۳ درصد) و در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار ۳۹۱ میلی گرم در کیلوگرم (۱۸۹) درصد افزایش داشته است.

اگرچه بازیابی ظاهری عناصر کم مصرف، در مقایسه با عناصر پر مصرف عموماً بسیار پائین تراست، ولی بازیابی ظاهری منگنز و آهن با مصرف ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار، در خاک لورک به ترتیب حدود ۲۷ و ۹ درصد می‌باشد که احتمالاً به دلیل ماده آلی نسبتاً زیاد و پ-هاش اسیدی شیرابه است (۴، ۸ و ۱۸).

یکی از محدودیتهای استفاده از لجن فاضلابها، کمپوست حاصل از زباله، پسابها و فاضلابهای شهری و صنعتی و همچنین شیرابه زباله به عنوان کودبایاری آبیاری، وجود بعضی عناصر سنگین در این ترکیبات است که ممکن است باعث تجمع این عناصر در خاک و جذب آنها تو سط گیاهان گردد. غلظت سرب، کروم، کبالت، نیکل، و کادمیم در قسمت هوایی ذرت دز جدول ۳ نشان داده شده است. افزودن شیرابه به خاک و یا آبشوئی در هر دو مزرعه، سبب افزایش معنی دار غلظت این عناصر در ذرت نگردیده است. غلظت سرب در مزرعه لورک نسبت به مزرعه زینل و غلظت کروم، کبالت و نیکل در مزرعه

بود. تیمار آبشوئی بر جذب عناصر غذائی در مزرعه لورک اثری نداشت، ولی در مزرعه زینل جذب فسفر، پتابسیم و منگنز را کاهش داد. برای بعضی از عناصر، به ویژه در مزرعه زینل، مقدار جذب در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار به طور معنی داری بیشتر از تیمار ۴۰۰ تن در هکتار بود. همچنین مقدار جذب کلیه عناصر مذکور در مزرعه لورک نسبت به مزرعه زینل به مراتب بالاتر بود که عمدتاً به دلیل عملکرد بالاتر علوفه ذرت در این مزرعه می‌باشد.

افزودن ۴۰۰ تن شیرابه به یک هکتار، حدود ۴۰۰ کیلوگرم ازت را که بخش اعظم آن به صورت آلی است به خاک اضافه می‌کند (جدول ۲). در اثر اعمال این تیماریه خاک لورک، جذب ازت به وسیله بخش هوایی گیاه از ۱۶۱ کیلوگرم ۳۲۶ کیلوگرم در هکتار افزایش یافته (جدول ۳) که در این صورت بازیابی ظاهری ازت به وسیله ذرت حدود ۴۱ درصد (۴۰۰×۱۰۰) [۳۲۶-۱۶۱] می‌باشد. البته چون تمامی ازت آلی، در طول فصل رشد ذرت معدنی نشده و مقدار قابل ملاحظه‌ای از آن برای استفاده در کشت‌های بعدی در خاک مانده (جدول ۴)، بازده استفاده گیاهان از ازت شیرابه در واقع به مراتب بالاتر از مقدار مذکور می‌باشد. کشت گندم پس از برداشت ذرت و بدون اضافه کردن کود شیمیائی در مزرعه لورک (کلباسی، نتایج منتشر شده) نشان داده عملکرد گندم و جذب ازت به حدود دو برابر افزایش یافت. محاسبه بازیابی ظاهری ازت در تیمارهای دیگر و همچنین در خاک زینل به ترتیب فوق الذکر، امکان پذیراست و نشان دهنده این واقعیت است که بازیابی ازت از خاک لورک به مراتب بیشتر از خاک زینل بوده و در تیمار ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار در مقایسه با ۸۰۰ تن در هکتار، بیشتر می‌باشد. بازده بهتر استفاده ذرت از عناصر غذائی در خاک لورک، به دلیل سطح باروری بالاتر خاک در لورک و عملکرد بسیار بالاتر آن می‌باشد (جدول ۳).

بحث درباره بازده شیرابه به عنوان یک کودمایع، برای عناصر دیگر نیز قابل تعمیم است. بازیابی ظاهری فسفر در مزرعه لورک برای تیمار ۴۰۰ و ۸۰۰ تن شیرابه در هکتاریه ترتیب ۶۸

ایران است. در هر حال افزودن شیرابه به مقدار زیاد و به صورت مکرر به خاک، می‌تواند باعث افزایش شوری خاک و احتمالاً کاهش عملکردگی‌هان حساس به شوری شود.

شیرابه حاوی حدود ۲ درصد ماده آلی است و در تیمار ۴۰۰ و ۸۰۰ تن در هکتار به ترتیب ۹ و ۱۸ تن ماده آلی به یک هکتار خاک اضافه نموده است. بدینهی است بخش قابل ملاحظه‌ای ازین ماده آلی در طول فصل رشد تجزیه می‌شود، به‌ویژه این که نسبت کردن به ازت آن پائین می‌باشد (جدول ۲). اثرات باقیمانده شیرابه بر مواد آلی خاک، فقط در خاک لورک و پرای تیمار ۸۰۰ تن در هکتار معنی دار شده است.

افزودن ۴۰۰ تن شیرابه به یک هکتار باعث اضافه شدن ۴۰۰ کیلوگرم ازت، ۶۰ کیلوگرم فسفر و ۱۲۰ کیلوگرم پتاسیم به یک هکتار خاک شده است (جدول ۲)، که علاوه بر تامین نیازگی‌ها و اثر قابل ملاحظه بر عملکرد ذرت (جدول ۳)، بخش مهمی از آن می‌تواند به‌وسیله گیاهان کشت شده پس از ذرت مورد استفاده قرار گیرد. مقدار ازت، فسفر و پتاسیم باقیمانده در هر دو خاک، در اثر افزودن شیرابه افزایش یافته و این افزایشها برای هر دو خاک و به‌ویژه تیمار ۸۰۰ تن شیرابه، معنی دار می‌باشد. افزایش قابل ملاحظه و معنی دار فسفر باقیمانده، با توجه به این که مقدار نسبتاً کمی فسفر در اثر کاربرد شیرابه به خاک اضافه شده (۶۰ کیلوگرم در هکتار در تیمار ۴۰۰ تن)، قابل توجیه نیست. این افزایش، احتمالاً در اثر بالارفتن قابلیت جذب فسفریومی خاک در اثر کاهش پ-هاش و وجود مواد آلی در شیرابه است (۳، ۲ و ۱).

یکی از ویژگی‌های شیرابه، پتاسیم محلول بسیار زیاد آن است (جدول ۲)، به طوری که استفاده از ۴۰ تن آن در هکتار سبب اضافه شدن ۱۲۴ کیلوگرم پتاسیم به هر هکتار و احتمالاً تامین نیازگی‌ها به این عنصر خواهد شد. پتاسیم باقیمانده در هر دو خاک، در تیمار ۴۰۰ تن بر هکتار حدود ۲ برابر و در تیمار ۸۰۰ تن بین ۲-۳ برابر شده است.

اثر باقیمانده شیرابه بر مقدار آهن، منگنز، روی و مس قابل جذب در دو خاک. در جدول ۴ نشان داده شده است. به استثنای

زینل نسبت به مزرعه لورک، بیشتر بوده است. غلظت کادمیم در ذرت، در هر دو مزرعه بسیار پایین و کمتر از حد تشخیص دستگاه جذب اتمی بوده است.

اکثر عناصر سنگین به‌وسیله کلوئیدهای خاک به سرعت جذب و تثبیت می‌شوند و جذب آنها توسط گیاه بسیار محدود می‌باشد (۲۰). البته اثرات درازمدت استفاده از شیرابه و همچنین اثرات تجمیعی آن بایستی مورد مطالعه قرار گیرد.

اثر باقیمانده شیرابه بر بعضی ویژگی‌های شیمیایی خاک

جدول ۴ اثر باقیمانده شیرابه و همچنین آبشوئی خاک را بر پ-هاش، هدایت الکتریکی، مواد آلی و مقدار قابل جذب عناصر غذائی نشان می‌دهد. اثرات باقیمانده شیرابه بر پ-هاش خاک، فقط در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار معنی دار می‌باشد. با توجه به این که پ-هاش پس از برداشت ذرت و باگذشت سه ماه از زمان اضافه کردن شیرابه اندازه گیری شده و همچنین با توجه به قدرت بافری بالای خاکهای آهکی، می‌توان نتیجه گرفت که کاهش اولیه پ-هاش در هر دو خاک بیشتر بوده است. کاهش پ-هاش در خاکهای آهکی، حتی به مقدار کم و موقت، اثرات مثبتی بر قابلیت جذب عناصر غذائی به‌ویژه فسفر، آهن، روی و منگنز دارد (۴ و ۵).

شیرابه دارای شوری نسبتاً بالائی است (جدول ۲) و افزایش شوری خاک در نتیجه کاربرد آن دور از انتظار نیست. با این وجود و احتمالاً به دلیل آبشوئی انجام شده در طی فصل رشد، شوری باقیمانده در خاک زیاد نبوده است. اگرچه در تیمار ۸۰۰ تن در هکتار، در هر دو خاک افزایش شوری معنی دار شده است، ولی این امر سبب افزایش هدایت الکتریکی خاکهای حدی که بتراون آنها را شور نامید ($EC > 4 \text{ dS/m}$) نشده است (جدول ۴). این نتایج به روشنی نشان می‌دهد که اگرچه در تیمار ۴۰۰ تن در هکتار حدود ۷/۲ تن نمک به هر هکتار خاک اضافه می‌شود، با این حال در پایان فصل رشد افزایش معنی داری در شوری هیچ‌کدام از خاکها در اثر این تیمار مشاهده نمی‌گردد. این امر احتمالاً به دلیل بازده پائین آبیاری و برخه آبشوئی بالا در مزارع

آن، کاربرد مقدار زیاد آن در خاک و یا استفاده مکرر از آن در یک خاک توصیه نمی‌شود.

۴- برای تعیین حداقل شیرابه مورد نیاز برای رسیدن به داکثر عملکرد اقتصادی و همچنین به حداقل رسانیدن اثرات شوری باقیمانده، نیاز به انجام تحقیقات بیشتری برای هر محصول می‌باشد، ولی کاربرد تا ۴۰۰ تن شیرابه در هکتار در خاکهای غیرشور و برای گیاهان غیرحساس به شوری، به صورت غیر متواالی توصیه می‌گردد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از آفای مهندس قرآنی مدیر عامل و سایر کارکنان مؤسسه کود آلی وابسته به شهرداری اصفهان، که انجام این تحقیق بدون حمایتهای همه جانبی آنها ممکن نبود، سپاسگزاری می‌شود.

منگنزدرخاک لورک و مس درخاک زینل، کاربرد شیرابه در هردو خاک، اغلب با افزایش معنی دار مقدار باقیمانده این عناصر همراه بوده است. عناصر غذائی کم مصرف در خاکهای آهکی، به ویژه آهن و روی، از جمله عوامل محدود کننده رشد بسیاری از گیاهان می‌باشند. شیرابه زیاله از نظر این عناصر بسیار غنی است و به علاوه به دلیل پ-هاش اسیدی و مواد آلی زیاد در آن سبب افزایش مقدار قابل جذب باقیمانده این عناصر نیز می‌شود.

نتیجه گیری

- ۱- با توجه به ترکیب شیرابه از نظر عناصر غذائی، مواد آلی و پ-هاش و با توجه به نتایج بدست آمده، شیرابه زیاله را می‌توان به عنوان یک کود مایع کامل برای تقویت خاک به کار برد.
- ۲- عملکرد ذرت و جذب عناصر غذائی از خاک، با افزودن شیرابه، بین دو تا سه برابر افزایش می‌یابد.
- ۳- با توجه به شوری زیاد شیرابه و اثرات باقیمانده قابل توجه

منابع مورد استفاده

- ۱- اسکندری، ذ. و.م. کلیاسی. ۱۳۷۳. اثرگوگرد کود آلی بر انداzman کودهای فسفره در گیاه ذرت رقم ۷۰۴ در شش سری خاکهای استان اصفهان. پژوهش و سازندگی. شماره ۲۴، ص ۳۶ تا ۴۱.
- ۲- رحیمی، ق. ۱۳۷۱. مطالعات اثرات کودکمپوست بر شوری و آلودگی خاک و مقدار جذب عناصر سنگین توسط گیاه ذرت از خاکهای حاوی کودکمپوست. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۱۰ صفحه.
- ۳- فکری کوهنائی، م. ۱۳۷۱. اثرات زمان و مواد آلی بر جذب فسفر در بعضی از خاکهای منطقه اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۸۷ صفحه.
- ۴- محمدی نیا، غ. ۱۳۷۴. ترکیب شیمیائی شیرابه کمپوست وزیاله و اثر آن بر خاک و گیاه. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۸۴ صفحه.
- ۵- ملکوتی، ج. و.م. همایی. ۱۳۷۳. حاصلخیزی خاکهای مناطق خشک، مشکلات و راه حلها. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس. ۴۹۴ صفحه.

- 6- Baker, D. E. and N. Suhr, 1990. Atomic Absorption and Flame Emision Spectrometry. P. 13-29 in A. L. Page et al. (ed.) Methods of Soil Analysis. Part2., 2nd ed., Agron. Monogr. 9, ASA, Madison, WI.
- 7- Bradford, G. R., A. L. Page, L. J. Lund and W. Olmosted. 1975. Trace element concentration of sewage treatment plant effluents and sludges: their interactions with soils and uptake by plants. J. Environ. Qual. 4(1) : 123-127.
- 8- Bole, J. B. and R. G. Bell. 1978. Land application of municipal sewage waste water: yield and chemical composition of forage crops. J. Environ Qual. 7(2) : 222-226.

- 9- Carson, P. L. 1980. Recommended potassium test. P. 17-18. In Recommended chemical soil test procedures for the north central region. North Dakota Agric. Exp. Stn. Bull. 499.
- 10- Chapman, H. D. and P. F. Pratt. 1961. Methods of Analysis for Soil, Plant and Water. University of California. Division of Agriculture Science. P. 1188.
- 11- Davis, T. L., J. K. Greig and M. B. Kirkham. 1988. Wastewater irrigation of vegetable crops. Biocycle. 29(9): 60-63.
- 12- Higgins, J. A. 1984. Land application of sewage sludge with regard to cropping systems and pollution potential. J. Environ. Qual 13(3): 441-448.
- 13- Lindsay, W. L. and W. A. Norvell. 1979. Development of a DTPA soil test for zinc, iron, manganese and copper. Soil Sci. Soc. Am. J. 42: 421-428.
- 14- Mathers, A. C., B. A. Stewart and J. D. Thomas. 1981. Manure effects on water intake and runoff quality from irrigated grain sorghum plots. J. Environ. Qual. 10(3) : 782-785.
- 15- McIntosh, M. S., J. E. Foss, D. C. Wolf, K. R. Brandt and R. Darmody. 1984. Effect of composted municipal sewage sludge on growth and elemental composition on white pine and hybrid poplar. J. Environ. Qual. 13(1): 60-62.
- 16- Olsen, S. R. and L. E. Sommers. 1990. Phosphorus. P. 403-431. In A. L. Page et al. (ed.) Methods of Soil Analysis. part2, 2nd ed., Agron. Monogr. 9, ASA. Madison, WI.
- 17- Nelson, D. W. and L. E. Sommers. 1990. Total Carbon, Organic Carbon and Organic Matter. p. 539-577 in A. L. Page et al. (ed.) Methods of Soil Analysis. part2, 2nd ed., Agron. Monogr. 9, ASA. Madison, WI.
- 18- Sandra, K. L. and K. C. Ewel. 1984. Effects of wastewater disposal on growth rates of Cypress tress. J. Environ. Qual. 13(4) : 602-604.
- 19- Stomberg, A. L., D. D. Hemphill, JR. and V. V. Volk. 1984. Yield and elemental concentration of sweet corn grown on tannery waste amended soil. J. Environ. Qual. 13(1): 162-166.
- 20- Sutton, A. L., D. W. Nelson, V. B. Mayrose and J. C. Nye. 1978. Effects of liquid swine waste applications on corn yield and soil chemical composition. J. Environ. Qual. 7(3) :325-333.
- 21- Sutton, A. L., D. W. Nelson, V. B. Mayrose, J. C. Nye and D. T. Kelly. 1984. Effects of varying salt levels in liquid swine manure on soil composition and corn yield. J. Environ. Qual. 13(1): 49-59.